

HER SEÇİM BİR İNŞADIR!

DİCLE TOPLUMSAL ARAŞTIRMALAR MERKEZİ
Av. Sedat YURTDAŞ - Başkan Yardımcısı

İddialı bir başlık olduğunun farkındayım. Bu nedenle, bir parça açmam gerekecek. Türkiye gibi sosyolojik gerçekliği ile uyumlu siyasal ve idari yapısını oluşturamamış, düşünce, etnik ve inanç mozaïği ile devlet yapılanma ve geleneği arasında derin çelişkiler bulunan ülkelerde, -böyle ülkeler de çok kalmadı ya- ister bir devamlılık şeklinde gerçekleşmiş olsun, ister yeni bir başlangıç şeklinde kendini ortaya koysun, gerçekten de her seçim kendi çapında bir “inşa”dır. Diğer bir deyişle, “devrim” değil ancak açık seçik bir “evrim” niteliğindedir.

Beslendiğim sol söylemden aldığım kavramlara bakarak, toplumun gelişiminin “sol seyir izleyeceği” şeklinde bir yaklaşıma sahip olduğum anlaşılmasın. Kavramlarla vurgulamak istediğim şey, beğenelim ya da beğenmeyelim, değişimin rutin dışı, köklü, radikal olduğudur. Cumhuriyetin kuruluşundan bu yana, -Kürtler kadar değil elbette- sistemden üvey evlat muamelesi gören İslami kesimlerin, AKP iktidarı ile birlikte giderek devlete egemen hale gelmelerinin, merkeze yerleşmelerinin izlediği seyir, kanımca tam da budur.

Normal koşullar altında, yurttaşların temel hizmetlerinin karşılanmasına dönük, -hizmet kalemleri giderek çeşitlenmekte de olsa- yöneticilerin belir-

lenmesi demek olan “**yerel seçimler**”, bu kez gerçekten de hem bir genel seçim havasında geçti, hem de bir genel seçim kadar etkili sonuç doğurdu. Oy dağılımı, farklı oranlarda olsaydı, belki daha sarsıcı sonuçlar doğurmuş olacaktı! Bu itibarla bu seçimleri öğretici, dersler çıkarıcı tarafları çoktur. Kimi yazarların satırlarına yansıyan açık zafer sevincinin de, hayal kırıklıklarının da nedeni budur.

Sonuçlar, seçime giren bütün partiler AKP (Ak Parti), CHP (Cumhuriyet Halk Partisi), MHP (Milliyetçi Hareket Partisi) BDP (Barış ve Demokrasi Partisi) /HDP (Halkların Demokratik Partisi), SP (Saadet Partisi) vd. ile “**partisiz**” ancak seçimin “**Erdoğan/Hükümet/AKP karşıtlığı CHP-MHP destekçiliği**” üzerinden tarafı haline gelmiş olan “**Fethullah Gülen Cemaati**” açısından da çok önemli sonuçlar, inşai sonuçlar doğurmuştur. Bunun işaretleri sıklıkla ve abartılı bir şekilde verilmeye devam edilmektedir.

Bu itibarla seçim, bazı konularda nihai hükmünü vermiş, bazı konularda ise nihai hüküm verilinceye kadar, okuyabilene görev ve sorumluluklar yüklemiştir.

Seçimlerde ortaya çıkan en genel sonuç, 2009 yerel seçimlerine oranla, oy kullanma oranının %4,27 artarak %89,46 gibi oldukça yüksek bir orana ulaşmış olmasıdır. Bu durum, sandığın giderek daha önemli hale geldiğinin açık bir işaretidir.

İkinci bir genel sonuç, seçmen tercihlerinin dört partide yoğunlaştığıdır. AKP %45,6, CHP %27,8, MHP %15,2 BDP %4,2, SP %2, HDP %1,9 ile toplamda % 95’i bulan oy oranı ile (<http://secim.haberler.com/2014/>) seçmenin tercihini kalın bir çizgi ile sınırlandırmış olduğudur. Seçmenlerin, oy verdiği partinin vaadini nicelik olarak da gerçekleştirmesini hedeflediği söylenebilir. Bundan sonraki seçimlerde, istisnalar saklı kalmak kaydıyla, küçük partilerin şansının azalacağını söylemek herhalde isabetli olacaktır.

AKP’nin aday gösterilmeyen kimi küskünlerinin SP listesinden aday olmaları AKP’ye gidecek belki % 1’er civarındaki bir oyun da % 95’e eklenmesi düşünülebilir. Yine, BBP’nin (Büyük Birlik Partisi) ambleminin, kapatılan DTP (Demokratik Türkiye Partisi) ile benzeşmesi ve oy pusulasında 21. sırada bulunan BTP’ nin (Bağımsız Türkiye Partisi) 20. sıradaki BDP ile isim benzerliği sebepleriyle, Kürt seçmenlerin yanlılıkla her iki partiye oy verdiği açıktır. Böylece dört parti dışındaki partiler için kullanılan oyun % 5’in altında olduğu açıklık kazanmıştır. (<http://www.haberdiyarbakir.com/bdpnin-oylari-bbp-ve-btpye-mi-gitti-62770h/>)

Geçmişte derin devletle bağlantılı bir şekilde, PKK ile kanlı çatışmaların bir tarafı olarak adı korkuyla anılan “**Hizbullah**”ın devamı kabul edilen

HÜDA-PAR'ın (Hür Dava Partisi) aldığı oy ise bir seçenek olmaktan henüz oldukça uzaktır. Ancak Batman'da % 7, Diyarbakır'da % 5.2, oranında aldıkları oylar şüphesiz önemli toplumsal bir realite olarak dikkate alınmaları gerektiğini göstermiş oldu. Ayrıca % 10 seçim barajı düşünülduğünde, mevcut haliyle Batman'dan değil ama Diyarbakır'dan bir milletvekili çıkarabilmeleri konusunda cesaretlendikleri akılda tutulmalıdır.

HÜDA-PAR'ın Batman ve Diyarbakır'da aldığı oylar ilerisi için cesaretlendirici olsa da, gerek her iki ilde gerekse genelde umdukları oyun çok altında kaldıklarını kaydetmeliyim. Geçmişte yapılan ve yapılmakta olan Kutlu Doğum Haftası etkinliklerindeki kalabalıkların HÜDA-PAR' a oy verenlerle sınırlı olmadığı da böylece aydınlığa kavuşmuş oluyor.

Oy oranının azlığında, Suriye krizi ile birlikte, El-Kaide, El-Nusra ve İŞİD'in özellikle Müslüman olan PYD' ye (Partiya Yekitiya Demokrat) karşı yürüttüğü faaliyetler/katliamların seçmenler de caydırıcı bir etki yarattığı düşünceyim.

Her seçimin kazananları yanında kaybedenleri de var. Kazananlarını sıralarsak:

Şüphesiz ilk kazanan; içeriden dışarıdan yapılan bütün eleştirilere, 17 Aralık 2013'te başlatılan "**büyük yolsuzluk ve rüşvet**" operasyonuna, takiben internet sitelerinde yer alan çok sayıda "**tape**" ye, seçim sürecinde kapatılan ve yoğun bir eleştiri konusu olan "**Twitter**" ile "**Youtube**" a rağmen, Başbakan'ın bizzat yürüttüğü seçim kampanyasıyla, sadece yerel yönetimler anlamında değil, Hükümet olarak da güçlü bir destekle güven tazeleyen bir oy oranına ulaşmış olan Ak Parti'dir. Başbakan Erdoğan'dır.

Gezi süreci, giderek otoriterleşen Erdoğan, 17 Aralık rüşvet ve yolsuzluk operasyonu ve sonrasında ortaya saçılanlar, "**sağır oda**" görüşmelerinin deşifre edildiği tapeler gibi, oyları düşürecek faktörlere rağmen, "**en iyi savunmanın saldırı**" olduğunu düşünen Erdoğan o günden beri, seçim kampanyası boyunca, hatta bugün, ama yanlış ama doğru, duruşundan taviz vermeden başarıya imza atmış oldu. Elbette Erdoğan'ın dili, tutumu ve gelecek tahayyülünün, şimdiye kadar kendisine ve partisine kazandırmış olması, yarın kaybettirme nedeni olarak kendisine dönmeyeceği anlamına da gelmez.

Kanımcı, seçimin ikinci kazananı BDP'dir. Seçime girdiği 22 il itibariyle 3'ü büyükşehir 11 il belediye başkanlığı, 68 ilçe ve 23 belde belediye başkanlıklarıyla arzuladıkları hedeflere ulaşamamış olsalar da çok önemli bir başarı elde etmişlerdir. Ancak Diyarbakır, Batman ve Hakkâri gibi illerde; sırasıyla 2009 yerel seçimlerine kıyasla; %65,6'dan %55,1'e, %59,7'den 55,9'a, %80,2'den

%66,8'e inmiş olmasına rağmen, bu illerden verilen uyarıların dikkatle değerlendirilmesi görevi de şüphesiz kendilerindir. Semen, adaylar nedeniyle mi, hizmet politikaları nedeniyle mi yoksa genel politik çizgi nedeniyle mi oy vermekten, ya da sandığa gitmekten kaçınmıştır! Bu hususlar açıklama muhtaç olarak durmakta olsa da, BDP ikinci kazanan partidir.

HDP adıyla seçime girilen illerde ise BDP'nin seçime girdiği yerlerde aldığı oy oranının çok gerisinde kalındığı açıktır. Bu yüzden rakamların ortaya koyduğu gerçeği doğru okuyabilmek adına, bütün sebepler gözetilerek yeni bir değerlendirme yapılmalıdır. Yani yola BDP çatısı altında mı devam edilmeli, yoksa HDP ile devam kararı mı uygulamaya sokulmalı? Bu satırların yazıldığı sırada HDP ile devam kararı alındığı ve yapılacak Kongre öncesinde BDP'deki milletvekillerinin istifa ederek geçecekleri bilgisi yer almış durumda. Bu projenin zannedildiğinin aksine katkı sağlayacağı kanaatini taşımayanlardanım.

Nedenlerden biri, BDP'nin eksiği gediğiyle, politika ve kadrolarıyla oturma sürecinde daha ileride bir yerde durması; diğer neden de "sol" söylemin sanıldığı aksine, Batı'daki seçimde de çekim gücünün zayıf olmasıdır. Bu itibarla söyleyebileceğimiz şey, zamanın doğrulamasının beklenmesidir. Kürtlerin hiç olmazsa bir bölümünün BDP'nin ardından ikinci partileri olarak HDP'den çok AKP'yi görmeleri vakası üzerinde durulmalıdır.

Yani genel yargı, eğer BDP bütün Türkiye'de kendi adıyla seçimlere girmiş olsa idi, İstanbul dahil, HDP adına seçime girilen bütün illerde daha yüksek oy alacağı şeklindedir.

Seçimin kaybedenlerini sıralarsak:

CHP'nin oylarını %5 oranında arttırmış olsa da; İstanbul, Ankara ve Derim'de kazanamamış olması, hele Antalya ve Mersin gibi önemli iki ili kaybetmesi, "Gezi'nin ruhu", "Cemaatin tape desteği" yer yer "MHP' den aldıkları oy desteği", "Dersim' den sesleniyorum barış süreci kimsenin tekelinde değildir!" gibi, sürece sahip çıkma eğilimi dikkate alınınca sadece yerel seçimler anlamında değil, bir tarihi dönemeci fırsata döndüremediği için de kaybettiği ortadadır.

Herhalde iktidarı hedeflemesi için gerçek anlamda bir program ve projelerle birlikte, gerçek bir yenilneme kaçınılmaz görünüyor.

Öyle, dolaylı da olsa "Cemaat" adına bir tür "vekalet savaşı" vermenin kimseye, başta da kendilerine yarar sağlamayacağı anlaşılmalıdır.

MHP, seçim sürecinde sokağa inmeyerek, özellikle gençlere ısrarla sandığı işaret ederek kendisi de, Türkiye de kazanmıştır. Ancak seçimlerde çeşitli

kombinezonlar, -Cemaat ve CHP'nin oy desteği gibi- sayesinde aldığı belediye başkanlıkları ve oy hesaba katılrsa da milliyetçi oylarla sınırlı kaldığından, kalmaya mahkum bir politika izlendiğinden, oyunu genel olarak arttıran bir parti de olsa, kaybetmiştir.

Elbette en büyük kaybı, seçimlere doğrudan girmese de, işe “**beddualarla başlayarak**” tapelerle kavgasını sürdürmüş, “**abiler-ablalarla**” AKP karşıtlığı üzerinden CHP-MHP blokuna destek vermiş, Dışişleri Bakanlığının “**sağır odası**”ndan aktarılan görüşme kaydıyla, inandırıcılık ve güvenilirliğinde dramatik bir seviye yitirmesine benzer şekilde, “**en büyük kaybeden**” olmuştur.

Kaybedenler listesine, toplu halde İşçi Partisi'ne (İP) geçen bir kısmı tutuksuz yargılanan emekli generalden yüzbaşıya, seçim deklarasyonu yayınlayanlar da eklenebilir.

Partiler dışında kazanan ise İmarlı-Kandil-BDP üzerinden yürütülen, çatışmanın ölümün olmadığı bir coğrafyanın, barışçıl çözümün mümkün olduğunu gösteren “**çözüm/barış süreci**” olmuştur. Türkler, Kürtler, Lazlar Çerkezler ve bütün etnik yapılarıyla herkes kazanmıştır. STK' lar kazanmıştır. Umut kazanmıştır.

Seçimin bir önceki paragrafta sözünü ettiğimiz genel kazanımları yanında, genel kayba yol açan/açacak önemli gediklerin de yara berenin de oluştuğunu açıklıkla belirtelim.

Seçim sürecinde, başta Başbakan Erdoğan ve Ana Muhalefet Lideri olarak Kılıçdaroğlu olmak üzere, kullanılan her zamankinden çok daha “**sert dil**”in etkisi seçim süreci ile sınırlı kalmadı. Aynı sert dil, Başbakan'ın “**kucaklayıcı-kapsayıcı**” olması beklenen “**balkon konuşması**”nda olduğu gibi, Kılıçdaroğlu ve Bahçeli'nin değerlendirmelerinde de sürdürüldü/sürdürülmekte.

Yine herhalde ilk defa 40 yerleşim biriminde yaşanan ve bir kısmı neredeyse aleni denilebilecek, seçime karışan “**şaibe**”nin etkisinin bugünden yarın geçmeyeceği gerçeği. Hatta kararlar kesinleşse de içten içe bir ciddi sıkıntının süreceği gerçeği. Şaibe iddialarının bir kısmının spekülatif olması mümkün. Ancak Ağrı, Norşin, Viranşehir ve Ceylanpınar'da olduğu gibi ciddi bir şekilde yaşanan “**şaibe**”li yerlere ilişkin iddialar daha çok tartışılacak gibi.

Bütün bu yargıların sonucu, toplumda özellikle Başbakan'ın söylemi çerçevesinde oluşan, belki bir dereceye kadar yarar getiren fazlası ciddi bir risk olan genel “**kutuplaşma**”.

Seçim süresince dillendirilen, balkon konuşmasıyla tekrar edilen ve bir tür peşin cezalandırma hükmü içeren “**inlerine gireceğiz!**” sözleriyle süren “**sıcak takip**”.

“**Twitter**” ve “**Youtube**” yasaklarını, Anayasa Mahkemesinin Twitter yasağını kaldırması kararını, sonrasında Başbakan’ın “**saygı duymuyorum**” şeklindeki sözleriyle, bir kısım bakan ve parti yetkililerinin Anayasa Mahkemesi ve Başkanını hedefe koyan demeçleri, son zamanlarda AİHM (Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi) ile uyumlu kararlarla yargıda çığır açan kararlara da set çekmek anlamına gelecektir.

Aslında bu yeni kavga, Başbakan’ın, AKP’nin HSYK krizinde olduğu gibi, 12 Eylül Referandumu’nun olumlu sonuçlarından biriyle bir kez daha çatışacağı anlamına gelir. Zaten daha şimdiden Anayasa Mahkemesi ve oy birliğiyle karar verenlerinin tutumu “**gayri milli**” ilan edilmiş durumda. Dolayısıyla iktidar, sıcak takibin yapılacağı kişi ve kurumlara sıklıkla yenilerini eklemeye devam edecek gibi. Çatışmanın bir anlamda genişleyerek süreceğini söylemek hiç de kehanet olmayacaktır.

Oysa seçimin en değerli sonuçlarından “**barışı inşa için verilen destek**” üzerinden bütün toplum kesimlerini kapsayacak bir çalışma hiç zaman yitirmeden yapılmalıyken, çatışma esası üzerinden tanımlama ve mevzilenme sürdürülüyor.

Oysa “**inşai**” sonucu, 10 Ağustos’ta yapılacak olan Cumhurbaşkanlığı seçimi ile birlikte kendini doğrudan ortaya koyacaktır. Unutulmasın ki, seçim öncesinde Başbakan Erdoğan’ın neredeyse imkansız hale gelen Cumhurbaşkanlığı adaylığı, bugün için istemesi halinde, en sonuç alıcı bir seçenek haline gelmiştir. Bu husus her gün biraz daha doğrulanmakta, AKP içinde neredeyse biricik bir seçeneğe dönüşmektedir.

Bu biricikliğin sakıncası ise Başbakan’ın referandum ile seçilmesi halinde, “**yetkilerimi kullanırım**” sözleriyle Özal’la başlayan; Demirel, Sezer ve Gül ile devam eden Çankaya’nın yetkilerinin şimdiye kadarki kullanımdan çok farklı bir kullanım ile yönetici kurumlar arasında “**yetki**” kavramı üzerinden, kıyasıya bir rekabetin hatta çatışmanın doğabileceği ihtimalinin kuvvetle belirmesidir.

10 Ağustos’ta ilk turu yapılacak olan Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde ikici tura kalmadan sonuç almanın önemli koşullarından biri BDP’nin desteğinin kazanılmasıdır. Bu desteğin verilmesinin kuvvetle muhtemel olmasına karşın bir anlamda “**çantada keklik**” olarak değerlendirilmesinin çok yanlış olacağı görülmelidir. Kürt siyasi çevreleri bu konuda seçeneksiz değiller.

Hatırlanırsa, 19. Dönem TBMM’de Turgut ÖZAL’a Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde HEP-DEP olarak tereddütsüz bir destek vermişken, Özal’ın ölümlü/öldürülmesinden sonra yerine geçen Süleyman Demirel’in seçilmesi sı-

rasında aynı destek verilmemiş, aday olunamamasına karşın 20'ye yakın oy Siirt Milletvekillerimizden birine verilmişti.

BDP'nin mecliste grubu bulunduğu dikkate alınır ve herhangi bir yarışta büyük ses getirecek bir çalışmanın yapılabileceği hesaplanırsa, BDP'nin oy desteği için çıtasının çok düşük olmayacağını hesap etmek akılcı olacaktır.

Diğer taraftan yaşadığımız bölge, ülke ve siyasal atmosfer, inanılmaz sertlik, kırılabilirlik ve kaymalarla doludur. Sadece bugün için değil, geçmişte de hesaplanmamış bir adım, bir anda beklenmedik bir handikapa, bir tuzağa, bir karşı hamleye çok rahatlıkla dönüşebilir. Buna, yanlışlığı gün gibi ortada politikalar, ittifaklar ve el yordamı düzeltme çabaları da eklenince tam bir mayın tarlasında yürüdüğü gerçeği ile karşılaşılabılır.

Seymour Hersh' in, saygın bir İngiliz gazetesinde yayımlanan uzun makalesi ve aynı iddiaları destekleyen Robert Fisk' in yazısı, tam da bu dediklerimizi doğrular nitelikte.

Oysa her şey çok iyi gidiyordu!

Dünyada sır olmadığını, kalmadığını en iyi bilenlerin Türkiyeli politikacılar olması gerektiği tartışmasız. Bu itibarla gerek ABD'den gerekse de Ankara'dan yapılan yalanlama, "**dua edilsin ki**" doğru çıksın. Aksi halde, kabus da kaos da kaçınılmaz gibi. "**Sarin gazı**", "**kimyasal**", "**kitlesel ölüm**", "**buna bağlı olarak savaş**", "**açlık**", "**hastalık**", "**yokluk-yoksunluk**" maalesef Kürtlerin şahsında bu coğrafyanın çok iyi bildiği "**sebepler ve sonuçlar**".

Belki de kontrol edilebilir hale gelecek/bitecek bir savaşın akılda kalan günahlarının yükleneceği "**bir adres**" aranıyordur!

Elbette bütün bu çerçevedeki tartışmalar henüz bir iddia üzerinden yürütülüyor. Ancak bu iddialara gelinceye kadar kat edilen mesafeler, iddiaları tartışmaksızın yabana atacak türden değil.

Suriye'de 3 ay içinde savaşı kazanarak Emevi Camii'nde namaz kılma hayalleri; Suriye Kürdistan' ında/ Rojava'da "**tampon bölge**" kurma hayalleri; her bir gücün kendisine "**vekaleten sürdürdüğü**" savaştan Esad'ın kalması üzerinden yapılan "**ehveni şer**" hesaplardan bugüne... Yani "**tampondan kanton**"a uzun ve sancılı bir yol!

Bu tablo belki de bize, "**tape**" savaşlarının derinlerinde yatan ilişkiyi ve hedefleri açıklıyordur! "**Devletin sırlarının dinlendiği ve uluslararası güçlerin ellerinde olduğu**" yargısı sadece bir "**kötücül**" tahminden ibaret değildir. Öyleyse, seçimin bütün kazandırıcı ve inşai sonuçlarına rağmen, devamının gelmesini beklemek hiç de şaşırtıcı olmayacak.

Evet. Erdoğan liderliğindeki AKP 2002'den bu yana kazandığı seçimlerle birlikte inşai yönüyle düzenlemeler yapmakta ve pratiği de geçmiştekinin aksine, demokratik yönü yer yer tartışılrsa da hiç olmazsa geçmişte her işe müdahale hak ve yetkisini kendilerinde görenler tarafında da olağan görülmemekte.

Bu noktada çocuk, genç ve kadınların eğitim, kültür ve kimliklerinde olduğu gibi, kentlerin de kimliklerinde önemli değişiklikler yapıldı, yapılmakta. Demokrasinin dayanılmaz albenisi de bu! Yoksa, en azından ana muhalefetin 3. köprüye de, 3. havaalanına da, dershanelerin kapatılmasına ve daha pek çok sayıdaki yasal düzenlenmeye de karşı oldukları sır değil.

Bu açıdan sert dilden, kutuplaştırıcı siyasetten, vekalet savaşlarından, sıcak takipten, sıcak yargıdan belki çok gecikmeden dönülmelidir. Seçim sonucu inşai de olsa, tek başına her şey değildir. Oy dışında da alanlar, süreçler ve yapılar var. Bölge ve Dünya var. Uluslararası meşruiyet, adalet ve vicdan var. Belki bir parça "öfke kontrolü" gerekir.

Seçimin kazananlarından BDP' nin inşai yaklaşımları da bu süreçte son derece önemli olacaktır. Atacağı adımlar çerçevesinde toplumsal şekillenme ve inşa derinleşeceği gibi, gerilimler ve kırılmalara da yol açabilecektir.

BDP, aslında seçim öncesinde, sırasında ve sonrasında yani şimdi inanılmaz bir tarihsel fırsatlar dizisini yakalamıştır. BDP' nin hata yapmaması halinde, her durumda kazanabilecek bir pozisyon elde etmiş olduğu açıktır. Tarihsel, toplumsal ve güncel değerler açısından haklı olmanın, örgütlü ve durumlara göre hazırlıklı olmanın getirdiği bu Kürtçedeki ifadesiyle "Çeqûberk" hali, moral üstünlük hali, dikkatli ve verimli değerlendirilmelidir.

Çeqûberk de ne ola ki? Kürtçe sözlüklerdeki karşılığı "dama" olarak yazılsa da esasında dokuz taşla oynandığından adı "**Nehberk**" olan oyunun, oyuncuların birinin, her hareketiyle kazanması, karşı tarafın bir taşını yutması varyantına denir.

Şöyle bir bakalım..

AKP ile Oslo'nun tahripkar tecrübeleri sonrasında başlayan çözüm sürecinin olmazsa olmaz tarafı olarak, ateşkesin sağlanmasına, barış umudunun büyümesine ve gerçek çözüme katkı sunan taraf olarak bu sürecin haklı kazananı durumunda.

17 Aralık'la başlayan "**paralel devlet**"in "**büyük rüşvet ve yolsuzluk**" operasyonu sonrasındaki AKP ve Cemaat arasında savaşın tarafı olmadan her iki tarafın haklı yanları üzerinden söz söyleme, politika geliştirme hak ve özgürlüğü.

“Rüşvet ve yolsuzluğa asla fırsat verilmemeli! Müsamaha gösterilmemeli, yargı önüne çıkarılmalıdır!”

“Paralel Devlet’in –ki Türkiye’deki isim babası Abdullah Öcalan’dır– devleti ele geçirmesine asla izin verilmemeli, en sert mücadele edilmelidir!”

“Gezi’yle başlayan otoriteye karşı demokratik tepki haklı ve yerindedir. Ethem Sarısülük’ten Berkin Elvan’a öldürülen 14 kişi ile kör bırakılan 50 kişiye uygulanan Polis şiddetinin sorumlusu iktidardır!”

“Roboski’ yi aydınlanmadan gerçek demokrasi de barış da mümkün değil!” şeklindeki bütün söylemler bir kazanma zincirini, sarmalını ortaya koymaktadır.